

คำว่า “วินัย” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผน และข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ ข้อบังคับ ข้อปฏิภทหนึ่งนพระตริยปฏิภท เรียกว่าวินัย ปฏิภท หรือลิกขบทของพระสงฆ์

คำว่า “**วินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น**” แยกพิจารณาออก ได้ 2 ความหมาย คือ

1. หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผน ความประพฤติที่ทางราชการกำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่นจะต้องยึดถือหรือปฏิบัติ

2. หมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่พนักงานส่วนท้องถิ่นแสดงออกมาในทางที่ถูกต้องควรเป็นการควบคุมตนเองให้แสดงพฤติกรรมที่ถูกระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือแบบแผนที่ทางราชการกำหนดไว้

ดังนั้น วินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น ตามความหมายในมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย หรือมาตรฐานทั่วไปอื่นที่ออกโดยอาศัยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 จึงหมายถึง แบบแผนความประพฤติที่กำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่นพึงควบคุมตนเอง และควบคุมผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้ประพฤติหรือปฏิบัติตามที่กำหนดไว้

ความสำคัญ

วินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น มีความสำคัญเป็นอันมากต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรัฐบาลในการบริหารงาน เพราะพนักงานส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนหนึ่งของรัฐบาลในการบริหารราชการที่จะเข้าถึงประชาชนโดยตรง หากพนักงานส่วนท้องถิ่นมีวินัยไม่ดีพอ จะทำให้ประชาชนขาดความเชื่อถือศรัทธา อันจะส่งผลกระทบต่อการบริหารประเทศของรัฐบาลอย่างแน่นอน

วินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพซึ่งนอกจากจะมีความสำคัญต่อราชการเป็นการส่วนรวมแล้ว ยังมีความสำคัญต่อตัวพนักงานส่วนท้องถิ่นและต่อผู้บังคับบัญชาของผู้หนึ่งอีกด้วย หากจะกล่าวถึงความสำคัญโดยสรุปก็คือ เพื่อประโยชน์ของราชการ เพื่อความเจริญ ความสงบเรียบร้อยของราชการ และเพื่อให้ราชการดำเนินไปด้วยดีมีประสิทธิภาพ

โทษทางวินัยมี 5 สถาน คือ

(1) ภาคทัณฑ์	(4) ปลดออก
(2) ตัดเงินเดือน	(5) ไล่ออก
(3) ลดขั้นเงินเดือน	

โทษ 5 สถานดังกล่าว แบ่งออกได้ 3 ระดับ คือ

1. โทษสำหรับการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่ ไล่ออก ปลดออก
2. โทษสำหรับความผิดวินัยที่ไม่ถึงขั้นร้ายแรง ได้แก่ ลดขั้นเงินเดือน หรือตัดเงินเดือน
3. โทษสำหรับความผิดวินัยเพียงเล็กน้อย ได้แก่ ภาคทัณฑ์

ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. 2558 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2563

กำหนดฐานความผิดทางวินัยของพนักงานเทศบาลไว้ใน ข้อ 6 ถึงข้อ 23/1 รวม 19 ข้อ ได้แก่

ข้อ 6 ฐานไม่สนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ 7 วรรค 1 ฐานไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ข้อ 7 วรรค 2 ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์

ข้อ 7 วรรค 3 ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต “ฐานทุจริต”

ข้อ 8 ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ 9 วรรค 1 ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ/ไม่เอาใจใส่/ไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของราชการ/ ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

ข้อ 9 วรรค 2 ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 10 วรรค 1 ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติ ครม. และนโยบายของรัฐบาล

ข้อ 10 วรรค 2 ฐานจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติ ครม. หรือนโยบายของรัฐบาล เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 11 ฐานไม่สนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติและไม่ป้องกันภัยอันตรายนั้นจนเต็มความสามารถ

ข้อ 12 วรรค 1 ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการ

ข้อ 12 วรรค 2 ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 13 วรรค 1 ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

ข้อ 13 วรรค 2 ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 14 ฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน

ข้อ 15 วรรค 1 ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

ข้อ 15 วรรค 2 ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 16 ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของราชการ

ข้อ 17 วรรค 1 ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ

ข้อ 17 วรรค 2 ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลานานกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 18 ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย

ฐานไม่รักษาความสามัคคี

ฐานกลั่นแกล้งกัน

ฐานไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ

ข้อ 19 วรรค 1 ฐานไม่ให้การต้อนรับ... ฐานไม่ให้ความสะดวก... ฐานไม่ให้ความเป็นธรรม... ฐานไม่ให้การ

สงเคราะห์... ฐานดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ ช่มเหง ..

ประชาชนผู้ติดต่อราชการ

ข้อ 19 วรรค 2 ฐานดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่หรือช่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 20 ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ข้อ 21 ฐานเป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ข้อ 22 ฐานวางตนไม่เป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติกรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประชาชนกับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย

ข้อ 23 วรรค 1 ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยการทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ข้อ 23 วรรค 2 ฐานกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษหนักกว่าจำคุก หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

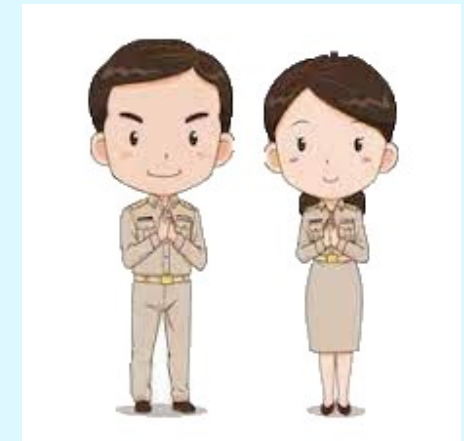
ข้อ 23/1 วรรค 1 ฐานล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

ข้อ 23/1 วรรค 2 ฐานล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หมายเหตุ พนักงานจ้างต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้สำหรับพนักงานเทศบาล

วินัยพนักงานเทศบาล

งานนิติการ

เทศบาลตำบลท่าไม้

๙๙ หมู่ ๙ ต.ท่าไม้

อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี ๗๑๑๒๐

โทร ๐๓๔ ๕๕๑ ๗๗๕ ต่อ 211

